

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРНИК, 28 МАЙ 1968 г.

ГОДИНА XXV ● БРОЙ 64 (2411)

ЦЕНА 2 ст.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ
НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ
НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ВСИЧКИ КООПЕРАТОРИ НА ПОЛЕТО

СЛЕД ОБИЛНИТЕ ДЪЖДОВЕ В С. ВЪРБИЦА ● КОГАТО ИМА ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ ● И ПИОНЕРИТЕ ПОМАГАТ

Единни и непобедими

Възпитаниците на Висшето народно военно училище „Васил Левски“ отпразнуваха 13-та годишнина от подписването на Варшавския договор с възпоменателен митинг. В събота вечерта в Дома на народната армия дойдоха курсанти, преподаватели и офицери. За да участват в тази проява, пристигнаха военните аташета при посолствата в София на държавите-участници във Варшавския договор.

За целите и значението на Варшавския договор говори генерал-майор Цани Бакалов, началник на ВВВУ „Васил Левски“.

С приветствени думи към курсантите се обърнаха чужде странните военни представители. Те наградиха петнадесет ефрейтори, сержанти и офицери от състава на училището със значка отличник на своите армии, за постигнати високи резултати в бойната и политическата подготовка.

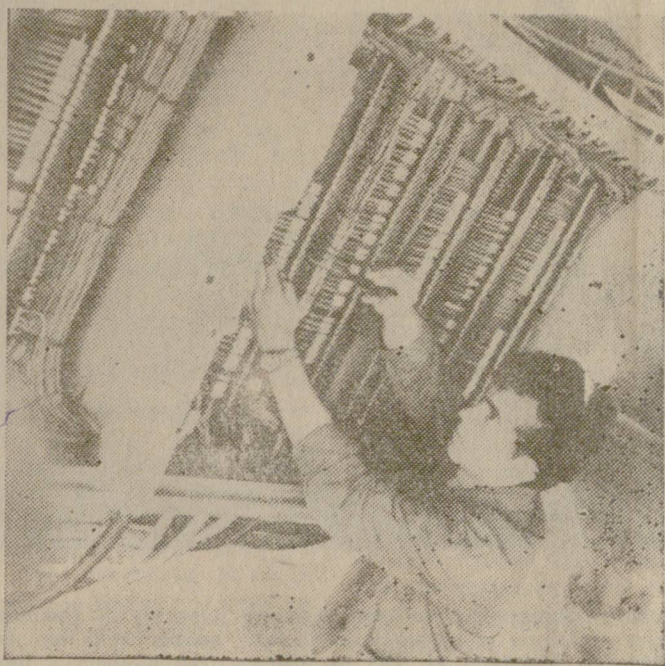
В землището на участък Върбица от долнооряховското стопанство паднаха обилни валежи. Културите се освежиха. Но заедно с това се увеличават и грижите за доброто им отглеждане. Достигна се връхната точка на трудово напрежение. Трябва да се извършват едновременно много и неотложни задачи. А работната ръка не достига.

Това положение разтревожи партийните и стопанските ръководители в участъка. На свиканото съвещание с активна на селото бяха взети бързи и енергични мерки. Обходени бяха домовете на всички кооператори. Залачата бе в продължение на няколко дни да се излезе от тревожното положение. Така и стана. На следващия ден работната ръка по блоковете се увеличи с повече от 100 души. Едни отидоха да опават захарно цвекло, други — на работа в лозята, а служителите от селото забиваха колове, обтягаха тел и връзваха домати в зеленчуковите градини.

Не останаха назад в борбата за сръчното изпълнение на тези задачи и най-малките — учениците от основното училище. Както всяка година, така и сега те се включиха активно на работа. Заедно със своите учители те оплениха 25 дка арпаджик, браха череши.

Димитър Габровски

НА ЗАВОДА ЗА БИОКОНЦЕНТРАТНИ СМЕСКИ

В Завода за биоконцентратни смеси — Горна Оряховица електротехниците бързат със завършването на главните електрически табла. От това до голяма степен зависи по-сърещното пускане на завода в експлоатация.

ФИЗКУЛТУРНИЯТ ПРАЗНИК

ИМПОЗАНТНА КОМПОЗИЦИЯ „ВЕЛИКО ТЪРНОВО С ПОГЛЕД КЪМ ВЕКОВЕТЕ“ ● БОГАТА СПОРТНО — СЪСТЕЗАТЕЛНА ПРОГРАМА

СРЕЩИ МЕЖДУ БРАТА

В неделя по обед гости на старата българска столица бяха членовете на съветската делегация, гостуваща у нас по случай Деяна на славянската писменост и българската култура, водена от заместник-председателя на дружествата за съветско-българска дружба в Москва и депутат във Върховния съвет на Съветския съюз Виктор Туровцев. Делегацията придружаваше заместник-председателя на Общонародния комитет за българо-съветска дружба Карло Луканов.

На площад „Велчова завера“ съветските гости бяха по братски посрещнати от окръжния и градски ръководители и приветствувани от заместник-председателя на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Христо Консулов. Пионери им поднесоха цветя и ги дариха с аленя връзки.

С голям интерес представителите на съветската културна общност се запознаха с историческите и културните паметници на древния Търновград и Арбанаси.

Празник в Мирово

Голям народен празник имахме на 25 май в с. Мирово. В деня на традиционния сбор се състоя и още едно тържество. Сред обновеното село е издигнала снага новата търговска сграда с ресторант и магазини. За откриването й се

мировчани и техните гости. В този ден тук бяха и членът на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, първият заместник-председател на изпитком на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов, председателят на Окръжния кооперативен съюз Стефан Петров, ръководители на Асеновска община и други. Тържеството откри пълномощникът на селото Димитър Петров, след което говориха председателят на потребителната кооперация Христо Колев и д-р Стефан Петров.

Накрая д-р Костов приветства трудолюбивите и упорити мировчани с новата придобивка и преряза лентата. Новата търговска сграда разтвори врати за многобройните посетители.

В ГОРНА СТУДЕНА ОЧАКВАТ ДОБРА РЕКОЛТА

Поливането в горностуденското стопанство е задача номер едно вече два месеца. Прекъснатото работят шестте дъждовални машини на стопанството, пълноценно се използват водите от каналите. Кооператорите поливат вече втори път ливади — 840 дка, зеленчуци — 240, тютюн — 70. Полетите есенници са в добро състояние. От есента се очаква преизпълнение на плановия добив — 315 кг от декара. Общо ст есенниците, при положените грижи и сегашното им състояние, се очакват средно по 220—250 кг от декара.

Особено големи грижи се полагат за зеленчуците и за тютюна. Благоприятното време и редовното напояване дават основание да се очаква добра реколта. Тия дни ще бъде готова и помпената станция в Горна Студена. Заедно с наличните води тя ще допринесе много в борбата със сушата. Засега обаче липсват разпръсквачи за дъждуването и това ще бъде пречка за пълноценното й използване.

Необходимо е да се работи с удвоени сили, да се полагат големи грижи при отглеждането на всички култури, да се спазват и качествено прилагат всички мероприятия, да се изпълни на всяка цена годишната производствена програма на кооператива.

СЛАВНИ ЮБИЛЕИ В ЛОЗЕН

Денят на Кирил и Методий — създатели на славянската писменост и култура, бе двоен празник за жителите на село Лозен. На този ден се навършват сто години от откриването на светското училище в селото.

С упорит труд и много пречки се построява през 1868 г. училищна сграда и се намират учители, които да преподават светски науки. По-късно жителите на Лозен и местни учителски кадри разширяват училището — откриват прогимназия и привличат ученици от другите села.

За сто години лозенското училище е дало на Родината много учители, инженери, медицински работници и селскостопански специалисти. Тая заслуга бе правилно оценена и правителството награди училището-юбилей с орден „Кирил и Методий“ — I степен. Орден получи и най-старият учител в селото — 85-годишният Симеон Ст. Даскалов, а директорът Васил Василев, отдал 20 години от своя живот на учениците, получи медал. Наградите връчи Димитър Папазов — представител на Окръжния народен съвет — отдел „Просвета“.

Ст. Андреев

В ПИСАРЕВО

И в с. Писарево големият светъл празник беше особено тържествено чествуван тази година.

Голямото тържество събра почти всички жители. Представителят на Окръжния народен съвет — отдел „Просвета“, инж. Рашко Пиндашев връчи орден „Кирил и Методий“ — I степен на училището-юбилей.

После бяха поднесени подаръци от Окръжния народен съвет, от Общинския народен съвет в Долна Оряховица, от партийния и комсомолския комитет.

П. Величкова

Илия Василев

Три дни древният град жияе с трепетите и възпеленията на крупната физкултурна проява. Окръжният и градски спортен празник, посветен на 25-годишнината на социалистическата революция, се превърна в бляскава изва на ръста на физкултурното движение в окръга в годините на народната власт. Състезания, шампионски титли, нови републикански рекорди. . . Те дойдоха и през тези три празнични дни. Сякаш да допълнят радостния, наситен с творчество рапорт на хилядите спортисти от Велико-търновски окръг пред Партията-ръководителка, под чийто топли грижи растат и възмъжават пламенни родолюбци, физически закалени, хармонично развити строители на социализма и комунизма. . .

Сега те са в колоната. Внушителната, стройна колоната, в чийто редове бодро стъпваха хора от няколко поколения. Физическата култура и спортът са в битая на народа. Ето, начело е стройният блок на сините връзки. Най-малките — чавдарчетата, крачеха в стегната строева стъпка със своя спортна равностойност. Токущо бе завършило тяхното голямо състезание, посветено на празника. Респект вдъхва и представителната група на възрастните граждани, включени в системни физически занимания. Отначало те бяха двадесетина. Днес примерът на „старците“ следват близо двеста участници в групите за физически занимания във Велико Търново, Горна Оряховица, Свищов. . .

А колко сила, бодрост, увереност струи у стотиците средношколци, чийто спортно облекло прелива в един огромен многоцветен килим, в едно сякаш развълнувано море! Тук са и представителни групи на най-добрите състезатели и състезателки от окръга, разнесли спортната му слава в републикански първенства и състезания зад пределите на Родината.

Дали сред тях не са малките лекоатлети-четирибойци от учили-

ще „Димитър Благоев“ в Свищов със своя любим учител и треньор Желю Замфиров? Нима техният истински спортен подвиг — четири пъти републикански първенци и извоюваното право да представляват България на европейско първенство, не е гордост за всички пионери, за целия окръг?

Крачат и приятелите на тежката атлетика. И тук равностойността е наистина като за празник — колко малко време измина от последното републиканско първенство, донесло две шампионски титли на Петър Янев и Петър Тачев. За Янев успехът бе троен — освен титлата, нов републикански рекорд със 7.5 кг наддосегания и покрит норматив за Олимпийските игри в Мексико.

А тази чудна деветокласничка от Горна Оряховица? Името на Светла Златева не слиза от страниците на вестниците при всяка лекоатлетическа проява за девойки от републикански и международен мащаб. Знаем, че е рекордьорка на 300 и 400 метра гладко бягане, че е първа на републиканския крос „Ивайло“, осма на Балканския крос в Истанбул. Но завчера, когато завършиха състезанията за купата на в. „Народна младеж“ в София, тя отново бе в списъка на най-добрите, на рекордборите. Нанесла бе нова поправка на републиканския рекорд на 400 метра гладко бягане — 57.6 секунди, изпреварвайки с 40 м. втората състезателка.

В златния списък на леката атлетика записана имената си и Стефан Минчев от Горна Оряховица — рекордьор на 1000 метра, първенецът в пионерския четирибой Владимир Червенски от Павликени, както и състезателите Димитър Абджиев и Красимир Банчев от Свищов, Мария Грънчарова от Велико Търново и много други.

И в този празничен ден с радост и признание си спомняме за изключителния успех на младия

(Следва на 4 стр.)

НАПРЕД, НАУКАТА Е СЛЪНЦЕ...

ВЪЗТОРЖЕНИ МАНИФЕСТАЦИИ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО И СВИЩОВ

За този ден изплитахме венци от най-хубавите цветя, този ден срещаме като най-мил празник. Има нещо трогващо: народът ни — от тия, които току-що са се научили да изписват буквите, до тия, които шурмуват върховете на науката — произнася възхвала към великото дело на братята Кирил и Методий, дали не победимо оръжие в ръцете на славянския род — писмеността; народът се прекланя пред могъществото на науката и манифестира своята непресъхваща жажда към нея.

И този път празникът се втурна по улиците на старопрестолния Търновград с припряните стъпки на децата, с възторжените лица на учители, наградени с огромни букети, с шумните разговори на средношколците, с възторжени песни на абитуриентите, с ведрите лица на студентите. Потокът на всички тия хора се устреми към трибуната на площад „Девети септември“. В простора плуваха знамена, лозунги и пред всички множество во пъти портретите на братята Кирил и Методий, окичени с венци и цветя.

Особено празничен е строеят на Първа политехническа гимназия и на Висшия педагогически институт, които днес имат двоен празник — чествуват своя патрон. Ниже се без крайната колона на манифестиращите. Десетките фанфари, духовите музикални, всички училища и хиляди гърди са поделени „Върви, народе възродени“. . . Песента се носи като химн, непрестанно звъни. Пет учениците от основните училища „Христо Ботев“, „Христо Смирненски“, „Никола Вапцаров“, „Димитър Благоев“, „Бачо Киро“, „П. Славейков“. Пет възпитаниците на Икономическия техникум, езиковата гимназия „Асен Златаров“. Втора политехническа гимназия, Строителния и Медицинския техникум. Подемат я тия, които работят и учат — учениците във вечерната гимназия „Гео Милев“, от промишлените училища по обществено хранене, сградостроителство. . .

В този празничен строй най-малка, но най-развълнувана е групата на хората с побелели коси, дошли от различни краища на страната, за да отпразнуват 50-годишнината от завършването си във Великотър-

новската мъжка гимназия. Следват ги също хора на зряла възраст — випуск 1938 година на същата гимназия.

Не може всички да се изредят, не може всичко да се събере — десетки макети — специализирани отряди на пионери за операция „Бойна слава“, групи на физкултурници, те, безоръжни лозунги, знамена и хиляди ръце, размахали цветя. . .

Празникът проектира и по улиците на крайдунавския Свищов. В тържествения марш този път се нареждат първи учениците и учителите от народното основно училище „Кирил и Методий“ — те са имен-

ници днес. След тях са възпитаниците на поредицата други училища в града. Внушителни са колоните на студентите от ВФСИ — едно от най-старите висши учебни заведения у нас. Кънти просторът и Дунав с писъка си като че приляса на тържествения химн „Върви, народе възродени“.

В този ден възторгът пълни всяко кътче на родината ни. В този ден манифестираме неугасващия стремеж на нашия героичен народ към наука и светлина, този народ, който под знамето на Партията уверено крачи към светли бъднини.

Бл. ЙОРДАНОВА

Играят възпитаниците на детските градини в града. Сл.: П. ТАРАСЕНКО

„СЕНКИТЕ
НЯМАТ
ИМЕНА“

Той не е от много продуктивните. Бяха му нужни цели шест години, за да се появи пред читателите с нова книга. Един период, който не винаги може да етикетираме: творческо дирене, внимателно отношение към литературния труд, съмнение в собствените сили или чисто и просто издателски причини. ... В края на краищата това остава без значение, когато пред нас е току-що излязлата втора книга на Константин Пасков „Сенките нямат имена“.

Новата книга на Константин Пасков е съставена от осем новели и дава сравнително верен облик за творческото развитие на своя автор. Вгледаме ли се внимателно в нея, ще видим, че едно твърде общо явление е характерно за почти всички новели — това е отзивистата реч, изградена в поечето случаи от прости изречения. Може да спорим по този начин на писане, може да посочваме много слаби и много положителни страни, но в основата си остава ядро, че авторът не бива да се сковано и канонизиран. Тази експлозивност обаче не бива да преминава в маниерност, да изморява читателя и да не му дава спокойствие за размисъл.

Стана въпрос за насечената реч на Пасков в неговите новели, но в тях има още една характерност — сценарийност. Казвам сценарийност, защото в този си вид те са по-близо до сценария, отколкото до обикновеното повествователно произведение. Показателна в този смисъл е новелата „Сенките нямат имена“.

Без да говорим в суперлативи, ще трябва да признаем, че новелата „Аз съм новият бригадир“ е една от най-хубавите в книгата на Константин Пасков. И тук няма никаква изнедаваща мисъл, но се налага строгостта, мярката и чувството за реалност. Новелата се чете на един дъх и ние с болка следим пътя на нейния герой Николай, който тръгва от чиновническият стол и свършва в котлярската бригада на бай Петко. Малко груби в приказките и обноските си, малко първични, малко своеволни, хората на бай Петко са показани иначе като чудесен колектив, който знае как да работи и да разбира другаря си. Закалката, която преминава Николай, е твърде сурова и той намира сили не само да се пребори с неприятностите, но да излезе чист и неопетнен. Затова ние изпитваме и една удовлетвореност, когато бай Петко поверява в предсмъртния си час бригадата на Николай.

Без да бъде разточителен, К. Пасков с малко средства очертава героите си, а водене то на повествованието от първо лице прави новелата характерна с психологичната си дълбочина.

За най-голямата новела на Пасков „Сенките нямат имена“ може много да се пише. Той е намерил сполучлива характеристика на героите си, върно е предал техния антагонизъм, противоречието между старите и младите в предприето: Синивирски — Бурдев — Мирослав. Пасков е отишъл и по-далеч. Той е свалил завесата и е изтъкнал на преден план специфични страни от личния и семеен живот на героите си.

От всички образи в новелата Мирослав е най-пластичен. Често пъти той трябва да се бори със сухотата и догматизма на останалите и винаги излиза победител. Отношенията му с Красимира допълват пък друга страна от неговия портрет, който контрастира с този на грубия карьерист инж. Бурдев.

Новелата на Пасков „Сенките нямат имена“ драмни понятия с изкуствено построени сцени, с пикантни исторически, които отговарят. Някак прекалено са дадени отношенията между Грациела и Бурдев. Драмни сладкишката романтичност. Ако се изчисти от подобни неща, тя само ще спечели.

Николай ДИМКОВ

1 Константин Пасков „Сенките нямат имена“, ДИ — Варна, 1968 г., стр. 208.

Борба

ПЪРВИТЕ СЪПКИ НА ГРАДСКИЯ СЪВЕТ
ЗА ИЗКУСТВО И КУЛТУРА В гр. ЕЛЕНА
● БОГАТ ЖИВОТ КИПИ В БАЛКАНСКИЯ
ГРАДЕЦ

Новоизбраният общински съвет за изкуство и култура в Елена направи своите първи крачки в широкото, грудно, но много благородно поле на културния фронт през 1967 г. Защо да крием — в нашата работа има още твърде много недостатъци: не сме разгърнали всички творчески сили на съвета и целия културен актив и размахът ни в работата са още недостатъчни. Сега обобщаваме, анализираме. Началото обаче е добро.

В съвета са включени културни дейатели с дългогодишен опит, с немалки успехи — самодейци, учители, читалищни дейци, художници, обществени дейатели, ръководители на самодейни състави, музейни работници. Членовете на съвета работят с голяма амбиция. Искат да оставят светла диря след себе си.

През 1967 г. съветът осъществява интересни по форма и съдържание инициативи. На много го широка обществена основа бе поставено честването на 90-годишнината от освобождението на Еленския край. Изключително полезна, първа по рода си от съществуването на общината, бе научната сесия „Приносът на град Елена към българското Възраждане“.

Тези големи мероприятия наливаха със съдържание работата на съвета за изкуство и култура. Огромна дейност бе развита и по украсата на града от художниците-самодейци, умело подпомагани от члена на бюрото на съвета — художника Йордан Попов.

Интересни инициативи се подемаха и във връзка с прегледа за изучаване героичното минало на родния край. Имаше нещо самотитно, топло, криво във вечерта на самодееца — среща на всички разпопечани. А отборното състезание с Лясковец по героичното минало бе едно чисто изворче на вдъхновение и родолюбие.

Най-радостното е, че нашите инициативи бяха подкрепени от всички окръжни ръководства и особено от Окръжния съвет за изкуство и култура. Не можем да не изкажем благодарност и за помощта, която ни бе оказана от Комитета за

изкуство и култура и БАН, Военната академия, Военното окръжие във Велико Търново, Сливенския гарнизон и др.

Съветът за изкуство и култура обвърна сериозно внимание на въпросите за подобряване на местната радиопропаганда. Въведоха се нови, по-интересни рубрики, като „Искрици от нашата героична летопис“, „Места за родолюбие и патриотизъм“, „Места-светини“ и др., които помагат да се изучава по-пълно героичното минало на родния край. Хубави предавания бяха осъществени с рубриката „Красиви младежки дела пред XI конгрес на Комсомола“ и др.

Нашият музей, който тази година навършва 15 години, се обогати твърде много. Уведиха се и посетителите му — от 13 500 на 26 000 души. Сложихме начало на малка крипта в родната къща на Петко Тодоров. Обогатява се и картинната галерия — самата тя е рожба на общата на еленските художници към родния край.

Организирахме празници на филмите, заснети в Елена, проектирани бе и филмът-очерк за нашия град. Предстои издаването на „Еленски сборник“, който ще бъде един жив и въздушен разказ за миналото, настоящето и светлото бъдеще на родния край.

Съветът се обвърна с лице и към проблемите на библиотеката. Работата в града сравнително се подобрява. Много трудности и нерешени задачи имаме в селските читалищни библиотеки. Слабост на съвета е, че повече внимание отделя за града, а недостатъчно за работата в селата. Неудовлетворителна е и работата на подвизните кина.

Първостепенни грижи съветът полага за художествената самодейност. Внимание се отделя на детската музикална школа.

Много важно за бъдещата работа на съветите е приемането на единни целенасочващи мероприятия. Разнообразието им дава възможност за творчески размах.

Н. НЕДЯЛКОВ
зам.-председател на съвета за изкуство и култура в Елена

Арбанаси години наред е запазило своята неповторима красота. Неговите къщи и сега учудват със своята външност и вътрешна наредба.

Сня: Т. КАПИТАНОВ

НА ВНИМАНИЕТО НА ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Забравени гробове на поборници

МНОГО са незначителните гробове на исторически личности във Велико Търново. Враг-поборител ги е заливал. Ние сме спокойни, че винаги за това е чудно. Ала за ония покойници с особени заслуги за българския народ, погребани тук след Освобождението ни от османско робство, ние сме отговорни. А те не са малко.

В обща знайна гробница са погребани обесените през май 1876 г. — Вачо Киро, Иван Панов, Семерджиев, Цанко Дюстабанов и други, но някои единични гробове са или залечени, или са в жалко състояние.

Знаем гроба на Колю Фичето, защото има скромнен паметник над него, а съседният нему паметник на основателя на българския театър и драма Добри Войников, починал на

27 март 1878 г., е неустановен. Знайки са гробовете на Венета и Иванка Ботеви, защото и над тях е издигнат паметник. А в двора на църквата „Св. Никола“ е погребан председател на Привременното правителство през Априлското въстание в Панагюрище — Павел Бобеков, починал на 17 октомври 1877 г. Черковният двор е покрит с надгробни плочи, някои обвърнати и никой не знае под коя плоча са останките на Павел Бобеков — първия редактор на първия български всекидневен вестник „Секидневний новинар“ (1877 г.).

В градския гробница сега са прокарани няколко пътя за камиони, които превозват строителни материали за жилищни блокове и за склада на Окръжното аптечно предприятие. Жертва на такъв път е станал гробът на Христо Иванов —

Големия, най-близък другар на Левски. Той е починал на 28 януари 1898 година.

Запазен е гробът на Никола Хр. Габровски, ала паметникът му е наклонен и оградата повредена. Останале гробът на Христо Караминков — Буинто, помощник-командант на въстаниците в Дряновския манастир (1876 г.).

Докато е време, трябва да бъдат извадени костите от знайните гробове и да бъдат пренесени в новите гробница.

В Русе се създава Пантеон на великите български синове, намерили там смъртта си. ... Нужно е сериозно да се замислим по този въпрос и навреме да сторим онова, което съвестта и дългът ни към памята на тия поборници налага!

ДИМО МИНЕВ

Във Висшия финансово-стопански институт — Свищов десетки младежи и девойки овладяват новата техника на отчетността. Мнозина от тях са избрали специалността механизация на отчетността. Скоро те ще приложат наученото в живота.

На снимката: третокурсничката Вергиния Горанова в час по механизация на отчетността.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

ПРОБЛЕМИ НА ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

ДРУЖБА
НА УЧИТЕЛСКИ
КОЛЕКТИВИ

Многообразна и специфична е работата на учителите и възпитателите от помощните училища. Много въпроси възникват техните колективи, макар да е натрупан вече немалък опит в учебно-възпитателната работа.

Ето кое наложиха да се завърже дружба между помощните училища в Ново село и Минля. Методическите сборки са очаквани и на тях се разглеждат интересни педагогически въпроси, обменя се положителен опит. На състоялата се неотдавна среща в с. Минля директорът на училището Илия Караванов изнесе доклад на тема „Особености на мисленето и речта у бавноразвиващите се ученици“. Това беше и полезна тема, и един хубав повод да се споделят мнения и наблюдения, да се изяснят редица въпроси.

Кр. Дайнов

Полското тръмбешкият микрорайон е важна стопанско-административна единица, локализирана в централната част на Великотърновския окръг. Той е с аграрно-промишлен характер и заема територия от 470 кв. км или 10 на сто от територията на окръга с над 30 460 души население. Към централното селище гравитират селата Обединение, Страхилово, Полски Сеновец и Масларево. Първостепенна роля играе Полски Тръмбеш като промишлен, транспортен, селскостопански и културен център на района.

Миналата година в резултат на бързото снабдяване със суровини хранително-вкусовата промишленост реализира 12 636 000 лв. или 61.3 на сто от общата продукция, което й определя първостепенно значение. На второ място е машиностроителната промишленост, представена от ДМЗ „Първи май“ с обща продукция 4 275 000 лв. или 20.7 на сто, следвана от местната и кооперативна промишленост — 10.7 на сто, селско стопанство — 4.7 на сто и строителни материали — 2.6 на сто, които с построяването на новия керамичен завод ще увеличат значително относителния си дял. Тези показатели говорят, че относителният дял на общата промишлена продукция ще нараства през годините на генералната перспектива. Преобладаващ дял се определя на промишлеността — 76.9 на сто и 23.1 на сто на селското стопанство.

Във връзка с бързото икономическо развитие на града трябва да бъдат решени определени проблеми и актуални задачи. Нужно е най-рационално използване и разпределение на трудовите ресурси; всеотдайно внедряване на техническия прогрес и рационализацията на производството, като се въведат някои наложителни разширения на предприемателния държавния и кооперативния сектор, за да се повишава непрекъснато производителността на труда и концентрацията на производството.

Като се има предвид, че за едно деценолетие през гара Полски Тръмбеш минават повече от 40 пътнически, бързи и то варни електровозови и парови влакови композиции, построяването на подлез за превозните средства и изтеглелен колороз ще бъдат от първостепенно значение за подобряване

на значението за подобряване организацията на работата в транспорта, за бъдещата автопътническа модерна станция и дейността на търговските и други организации.

Трябва да се вземат бързи мерки за шосиране и асфалтиране на останалите 22 км от общата 34-километрова улична мрежа на града и да се подобри съществуващото канализационно разпределение. Наложило е да се извършат демографски проучвания във връзка с бъдещото увеличаване на градското население. Така стои въпросът и за организиране строителство на административни, жилищни и други сгради, които ще предадат съвременния облик на града. Това ще допринесе и за повишаване на средното му значение.

С оглед осигуряването на необходимите кадри в близките години към ДМЗ „Първи май“ трябва да се открие професионално-техническо училище с двегодишен курс на обучение. Налага се да се открие самостоятелно квартално основно училище, а към политехническата гимназия да се построи физкультурен салон.

С изпълнение на новия благоустройствен план и развитието на производствени сили се създават условия за непрекъснат въход на град Полски Тръмбеш в рамките на зараждането и развитието на бъдещия производствено-териториален комплекс.

Рачо ХРИСТОВ

ОБЕЩАНИЕ	
НА	
КООПЕРАТОРИТЕ, МЕХАНИЗАТОРИТЕ И СПЕЦИАЛИСТИТЕ ОТ ТНЗС	
„ПЪТ КЪМ КОМУНИЗМА“	
С РЕШЕН СЪВЕТ В ТЪРНОВО	
Всичко, което е необходимо за развитието на общината, ще бъде осигурено.	
Всичко, което е необходимо за развитието на общината, ще бъде осигурено.	8637000
Всичко, което е необходимо за развитието на общината, ще бъде осигурено.	5000000
Всичко, което е необходимо за развитието на общината, ще бъде осигурено.	2060000

Нагледни материали в с. Ресен

Почти четвърт век измина от ония първи дни на свободата, в които бе открита гимназията в Стражица. Тя бе наречена на името на най-младия стражичанин, дал живота си в жестока борба за новия живот, Иван П. Стоянов — Владо. Няколко карти, глобус и уреди по физика, химия, остани от прогимназията, представяваха цялата й материална база. А кабинетите? Те не съществуваша даже в мечтите на учителите. После с подарените уреди се сложи началото

на първия кабинет по физика. Минаха години и не други, а възпитаниците на гимназията се върнаха и създадоха новите кабинети: по математика — Ив. Радев (заедно с М. Маркова), история — И. Енчева, география — Х. Проданов, биология — Н. Рачкова.

Сега тук се завършва нова, модерна сграда с просторни, слънчеви стаи и помещения за кабинети, с физкультурен салон и др. Тя ще отвори врати си по случай 25-та годишнина на Девети септември.

Кои бяха първите учители? С много любов и младежки ентусиазъм първа прекрещав прага на училището Магдалена Иванова. С присъщата на дългогодишните учители упоритост заработиха прогресивните стражичани Радка и Димитър Събев. Честно, смело, с будна гражданска съвест застанаха пред учениците политизатори: Петър Пейков и Райо

Димитров. А може би любовта на всички учители към науката най-добре изразява младият и амбициозен Панайот Малудиев, първият директор на гимназията. Учителите живееха със задачите на времето. Агитите от ученици бяха честни гости на съседните села. С голям успех още през първата година те представиха социалната драма „Химичът на нищета“.

Наред с момчетата и момичетата, току-що завършили VIII кл. (тогава VIII кл.), които плахо седяха на чиновите, седнаха и немалко батковци. Седнаха ония, които няколко години бяха държали иглата, общарския чук, рендето, които по избора на нашия именит съседнин Ангел Каралийчев гледаха през септември замисляващите влакове, които отнасяха техните замозни връстници да се учат, и преглъщаха съзлите си. Това бяха Цони Цонев, Ради Димитров, Витан Енчев, Иван Стефанов, Стефан Рачков, Йордан Цонев, Йордан Дрουμεв, Ненко Ненков, Васил Кударов (от Чапаево, изключен преди 9 септември) и др.

Винаги съм изпитвала радост, когато учениците с любов усвояват учебния материал. Приятно ми е било, когато учениците са чели току-що излязла книга, когато непременно желаят да видят филм като „Летят жерави“ и „Всичко остава за хората“.

Най-любознателен за мене винаги ще бъде Йордан Цонев, който сам припечелваше пари за учебници и дрехи и бе един от първите в Стражица, който беше си купил „Разораната целина“. Спомням си за групата на Витан Енчев, Стефан Рачков, Вергил Димитров, Атанас Добрев и др., които в неделите дни ходеха чак в Горна Оряховица, за да видят „Сказание за Сибирската земя“.

А обсъждането на романа „Мъжеството“ от В. Кетлинская! Много и може би по-хубави книги са обсъждали ученици и учители през следващите години: „Повест за младоостта“ и „Чест“ от Г. Медински, „Пътят на живота“ от В. Журавльов, но никога толкова дълго време учениците не са живели с любимите герои, както с тези, които построи Комсомолски.

Ученици и учители помнят и първите декламатори: Ради Димитров, Тотка Стоева, Илияна Каралийчева, Боянка Пенева, Кунка Димитрова. Помнят и песните на Стефанка Ференджиева, Стоянка Аврамова, Цветанка Пейкова и др. През следващите години ентусиазирани учители (Ст. Елнтропов, Н. Панайотов, М. Михайлова и др.) научаваха учениците да рецитират много по-хубаво. Под ръководството на други (Ил. Божков, М. Вълчев, Ст. Захариев) на сцената оживяваха героите на много пиеси.

А по-хубави стенописници от тия, които рисуваше Н. Ненков, никога не е имало.

Ученическите събрания бяха бурни. Активистите Димитър Стоянов, Цони Цонев, Витан Енчев, Ради Димитров, Иван Стефанов, Стефан Рачков, Вергил Димитров и др. с много жар ръководеха разнообразни форми на работа. В бригадите се включваха масово ученици и учители. Думата равнодушие беше непозната. На конгреса на ЕМОС делегати бяха Цони Цонев и Иван Стефанов.

Разбира се, дял за възпитаването на тия младежи имаше не само учителският колектив. Някои учители (Ив. Цонев, Ан. Савов, В. Калъбчиева, М. Бозилев, Ст. Гачева, М. Стоянова и др.) тогава правеха първите си стъпки. Участие във възпитанието на младежите имаша партийните ръководители. Със своето слово и живия пример ги учеха да не се помняват с недостатъците, упорито да се стремят към набилазаната цел, възторжено да пропагандират хубавото в живота. Тая любов и грижи към младото поколение най-ярко олицетворяваше Ц. Трендафилов.

С всяка изминала година растеше броят на възпитаниците на нашата гимназия. Като свежа струя те се вливаха във всички области на нашия стопански и културен живот. Радостно е, че на много от наши възпитаници животът поста ви по-високи бележки от тия, които те получаваха в училище.

В навечерието на големия празник, 125-та годишнина от откриването на първото училище в Стражица, подчертава някои от хубавите качества на ония, които имаха честта да бъдат първите учители и ученици в гимназията. Разбира се, и тогава нито учителите, нито учениците са били идеални. Идеалният човек е въпрос на бъдеще.

Но написах тия редове, защото ми се струва, че ако всички успеем да виждаме хубавото, да насочваме и другите към него, не ще има хора с угазнал пламък. Тогава по-скоро ще осъществим отговорните задачи, които ни поставя Родината.

Йорданка ЗАХАРИЕВА
учителка

ПРЕЛЕСТ И БОГАТСТВО НА РОДНИЯ КРАЙ

УСИЛЕНО ЗАЛЕСЯВАНЕ • В ГОРИТЕ НА ОКРЪГА — 650 ЕЛЕНА И 5500 СЪРНИ • РИБАТА СИСТЕМНО СЕ ИЗТРАВЯ ОТ ЗАМЪРСЕНИ ВОДИ НА ЗАХАРНИ ЗАВОДИ, РАДИОЗАВОДА И ДР.

Горското стопанство е важен отрасъл от народното стопанство в нашата страна. Площта на горите в нашия окръг е 871 000 дка и със значителен дървесен запас. Неправилното стопанисване в миналото, ерозията и влошените климатични и природни фактори са довели горите на окръга до незавидно състояние. Това наложи Партията и правителството всяка година да заделят големи средства за залесяването и възобновяването на горската растителност. Само миналата година за тази цел в окръга са изразходвани 701 000 лева. Като резултат от тези постоянни грижи след Девети септември са създадени 233 000 дка нови горни, които вече красят голите в миналото склонове и други площи в окръга. Усилено се за лесяват лесопарковете край Велико Търново, Горна Оряховица, Вонеща вода, Капиново, Крайняк, Паметниците край гр. Свищов, язовира в Стражица, Негованка край Мухоморова, Разкрасяват се околностите на Прохода на Република — Ханбояз.

Все по-голям дял в залесителните работи вземат бързо растещите дървесни видове — дугласа ела, смърч, лиственца. Тополата като най-бързорастящ дървесен вид, която само за 10—15 г. произвежда толкова дървесина, колкото останалите дървесни видове произвеждат за 100 и повече години, намира все по-широко приложение в нашите залесявания.

Площите обаче, подходящи за тополони насаждения в горския фонд, са много малко. Наложително е, на основата на 27-то и 87-то разпоредба на Министерския съвет, да се издирият и залесят с тополи всички напътнически и отводнителни канали и негодни за земеделско ползуване земи по поречието на реките в поземления фонд.

Само за новостроящия се Химически комбинат край гр. Свищов всяка година ще са нужни 480 000 куб. м тополова дървесина. С оглед да се увеличи продуктивността на горите, ежегодно в окръга се прилагат мероприятия върху площ от около 10 000 дка. Реконструират се нископродуктивни насаждения, като върху тази площ се създават високопродуктивни бързорастящи иглолистни насаждения.

Заделени са 360 дка издънковни гори, които в миналото се сечаха само за дърва и върши. Сега от тях се добива дребна и средна строителна дървесина, необходима за зеленчукопроизводството и суровина за добиване на дървесни плочи в завод „Д. Благоев“ — Велико Търново. По този начин ще се нормализира усиленото сега ползуване на високоценените гори, които са не само резерв за производство на дървесина, но имат и голямо водоохранно значение и оказват влияние за подобряване на атмосферата и климатичните фактори в нашата страна. Това ще се постигне още през тази петилетка за сметка на увеличаване ползуването на издънковите гори.

Освен мероприятията за създаване и опазване на горите, в нашия окръг се положил и не малко грижи за горските обитатели. Благодарение на редицата мерки, взети от горските стопанства и ловно-рибарските дружества, в последните 5—6 години се увеличи дивечовият запас на елените от 250 на около 650 броя, на сърните — от 1500 на 5500. Увеличи се броят на дивите свини, фазаните, яребиците.

Не можем обаче да кажем същото за рибните запаси, които вместо да се увеличават, намаляват. Основната причина за това намаляване е системното замърсяване водите на реките от нашия окръг от редица

индустриални предприятия, като Захарни заводи — Горна Оряховица, Радиозавода, Кожарската фабрика, Екарисажа и др. от Велико Търново. Не са редки случаите и на нарушени в горите, лова и риболова. Необходимо е нашата обществено не само да полага

системни грижи за увеличаване на горите и полезния дивеч в тях, но и за тяхното опазване, за опазването на тази неопределима прелесть и богатство на родния край.

Инж. Йордан ТЕРЗИЕВ
Районна дирекция на горите
Велико Търново

НАДЗИРАТЕЛЯТ

Голяма е любовта на нашия народ към гората. Много песни е създал той за гората-закрилица, за гората, която дарява богатство, свежест и красота. В района на Еленското горско стопанство са залесени над 70 000 дка нови гори. Ако запитате кой участък има най-добри резултати в залесяването, всеки би ви казал — участъкът на старши-горския надзирател Никола Стоянов — Беровски район.

Шестдесет години са легнали вече върху раменете на Никола Стоянов. Седмнадесет от тях са посветени с обич на гората. И колко много е създал той през тези неспокойни дни. Излез и погледни над Алагюне. Две хиляди и шестстотинте дка-кара млади борови дръвчета са негово дело. А по стръмните сипеи на Горни Марян, Ганев дол, където ерозията е оставила своите дълбоки, опустошителни следи, се заленят други 800 дка-кара борови фиданки.

В красивия парк, около паметника на загиналите братя-руси на Дъбравата, галят погледа израсналите

млади борове на други 140 дка-кара. Заслуга и гордост за всеотдайния му труд са красивите борови насаждения от 2500 дка край Бялковец, Ханданите, Копанката, Чубуклука и Чавдарци. Вечер след работа той застава на високния хребет и дълго, дълго се любува на оная зелена младост, избуяла под ласките на човешките ръце, ръцете на хората от неговата бригада. Тяхната обща цел е да няма нито метър незалесена площ в участъка.

Обичан и уважаван е Никола Стоянов от хората в неговата бригада. Мнозина от тях работят дружно с него повече от 10—15 години. Такива са Христо Петров и Георги Савов, Хасан Махмудов и Никола Петров, Стефанка Калимерова и Койка Павлова.

Предвидените по план 90 дка-кара за тази година са вече залесени. С това залесените площи в участъка му ще надминат 7600 дка-кара. Средният процент на прихващане е 95 на сто.

Вашината любов към гората е предадена и на децата, израснали и възмъжали вече. Пета година синът му Стоян е горски надзирател. Той постигна значителни успехи в района на Костелския балкан.

За добрата си трудова дейност старши-горският надзирател Никола Стоянов не един път е удостоен със звание. Той е не само добър залесител, но и пример в обществената дейност — в Отечествената война, в родния свят, в потребителната кооперация в Берово и. . . 21 година партиен секретар в Долни Марян.

Кирчо ВАСИЛЕВ

С добрата си работа четирнадесетте комсомолци от бригадата за основни ремонти в ел. депо — Горна Оряховица са завоювали челно място. Енергичният ръководител на бригадата Петко Христов успява да създаде задружност в малкия колектив и от Нова година досега всеки ремонтиран електровоз от следващия планов ремонт не се е връщал поради авария, дължаща се на лошо качество.

Сн.: Н. КАЧАНОВ

ИКОНОМИЧЕСКАТА РЕФОРМА НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Изминаха почти две години и половина, откакто съветската промишленост започна да преминава към новата система на ръководство. Нейният смисъл е да приведе съществуващите дотогава форми на управление, планиране и икономическо стимулиране на производството в съответствие със съвременните технико-икономически условия и с нивото на развитие на народното стопанство. Пионери на тази голяма реформа бяха 43 челини предприятия от металургията, машиностроенето, леката и хранителната индустрия. А сега 10 000 комбинати, заводи и фабрики, цели отрасли на промишлеността, даващи на страната и средства за производство, и предмети за широка употреба, прилагат новите методи на ръководство на стопанството. Те дават половината от цялото промишлено производство и около 60 процента от получаваната печалба.

По новата икономическа система днес работят всички предприятия на приборостроенето, тежкото, енергетическото и транспортното машиностроене, химическата, петролната, тракторната, селскостопанската и електротехническата промишленост. Реформата обхваща и предприятията на транспорта, търговията, комуналното стопанство и битовото обслужване на населението. Така от стария експеримент тази система на управление отиде далеч напред, стана един от определящите фактори на икономическия живот на СССР.

Преминаването към новата система на управление видимо повлия на темповете на икономическото развитие, спомогна за по-рационалното използване на материалните, трудовите и финансовите ресурси. А това е решаваща предпоставка за постоянното нарастване на националния доход и следователно на народното благосъстояние.

Да се обърнем към цифрите, които потвърждават този извод, и главно към данните, които характеризират динамиката на промишленото производство. Обемът на промишлената продукция в сравнение с предшестващата година се увеличи през 1964 г. със 7.3 процента, през 1965 и 1966 година — с 8.7 процента, а през 1967 година и първите месеци на

тази година прирастът беше около 10 процента.

А ето някои сведения, които говорят за икономическата ефективност на новите методи на планиране и стимулиране на производството. През миналата година нефтопреработвателната и нефтохимическата промишленост увеличила печалбите си с 16 процента, а предприятията на същите отрасли, преминали към новите условия на работа — с 21 процента: в черната металургия тези резултати бяха съответно 8 и 15 процента, в тракторното и селскостопанското машиностроене — 10 и 23 процента и т. н.

Могат да се назоват стотици предприятия от различни отрасли на промишлеността, където благодарение на по-рационалното влияние на материалните и моралните стимули на новите методи на планиране много се подобриха икономическите показатели, по-рационална стана организацията на труда и производството, повиши се качеството на отчитането и анализа, на нормирането, снабдяването и планирането.

Обаче би било неправилно да се твърди, че всички въпроси, свързани с преминаването към новите принципи и форми на управление, вече са решени. Реформата е призвана кореново да подобри методите на ръководство на икономиката, да развие инициативата на всички участници в производството, да повиши тяхната квалификация и компетентност по икономическите въпроси. А за всичко това е необходимо време и то много време. В най-близките месеци още 1000 съветски предприятия ще започнат да работят по новата система.

Съветските икономисти, държавните и стопанските ръководители изхождат от това, че задачите, поставени от реформата, са несъвместими с шаблона и догматизма. Само творческият подход, основан на ясното разбиране на икономическия курс, изработен от комунистическата партия, ще позволи най-добре да се използват преимуществата на новата система на управление и ръководство.

Неотдавна беше разгледан въпросът за съставяне на поредния (девети) петгодишен план. Решено е през следва-

щата година, т. е. през последната година на текущата петилетка, да бъде завършено разработването на плана за 1971—1975 година. Предварителното съставяне на такъв план с разпределяне на най-важните задачи по годините на петилетката ще даде възможност на органите на стопанското управление и на предприятията внимателно да свържат плановете на производството и на строителството на новите обекти, на подновяването и разширяването на асортимента на продукцията, да определят изгоди насоки за концентрация на ресурсите, да приложат прогресивни нормативи — материални, трудови, финансови и други. Това ще позволи също така да бъдат установени здрави стопански връзки, изхождайки от сключените договори. Поръчките все повече ще стават изходен пункт за съставяне на перспективните и годишните планове на предприятията, а стопанският договор — основен документ, определящ правата и задълженията на страните за доставяне на всички видове продукция. Колективите на предприятията, имащи гарантиран пласмент на своята продукция и гарантирано снабдяване с всичко необходимо, ще могат да работят по-ритмично, да подобрят асортимента и качеството на изделията, уверено да планират своя утвърден ден. Няма съмнение, че тогава по-бързо ще расте обемът на продукцията и производителността на труда, печалбата и рентабилността на производството.

Резултатите, получени за кратък срок след прилагане на реформата, са само нейни първи плодове. За да стане новата система във всички звена на икономиката мощен ускорител за повишаване ефективността на производството, работниците от съветското народно стопанство се стремят напълно да осъществят в предприятията и органите на управлението комплекс от мерки, насочени към ускоряване на техническия прогрес, научната организация на труда и производството, за подобряване качеството на продукцията и за постигане на висока икономическа ефективност на стопанството.

Х. МИРОНОВ
Агенция „Новости“

Уважението е взаимно задължение

Неотдавна колективът на „Таксиметров клон“ при ДАП — Велико Търново организира събрание на тема „По-ефективно използване на автопарка и по-висока култура на обслужването“.

Разискванията, предложенията и мненията бяха много. Някои от шофьорите се изказаха, че не всеки клиент може културно да се обслужи, защото самият той е много груб и се отнася невежливо към шофьора. Смята го за свой слуга и направо говори с него заповеднически. Питаме се дали това е истина? Разбира се — да, защото светът е широк и хората са различни.

Кое обаче е в прелес? Това, че нашите шофьори малко се замислят по въпросите на културното обслужване. Има другари, които не поддържат чисти поверените им коли. Нашите клиенти са прави в своите искания да бъдат навреме и най-културно обслужени. Ние сме длъжни да направим всичко възможно и да удовлетворим техните искания и желания. Още повече, че пред нас е Националното съвещание по въпроса за културното обслужване.

Представителите, които ние ще изпратим там, трябва да бъдат спокойни, че няма да има

дела на техни колеги, които да ги накарат да се срамуват за тях.

Ив. РАЧЕВА

ЗАВОД ЗА ВИСКОВНО ШАПЕЛНО ПЛАТНО

Всекидневно картината на най-големия обект на петата петилетка — Химкомбината край Свищов, се променя. Изправят се кранове, изграждат нови корпуси, железопътни линии неусетно тръгват към всеки нов обект.

След завода за висковна целулоза сега се полагат основи на завода за висковно шапелно платно. То е известно в практиката под името целулоза. Суровина с изключително ниска себестойност, добра здравина и трайност, отлични санитарни качества.

В новия завод ще се произвеждат годишно по 28 000 тона модифицирани шапелни влакна и 12 000 тона полинозни влакна. Снабден с най-модерна техника, заводът ще има производствена технология, отговаряща на световната техническа и химическа мисъл.

В. Антонов

За да изпълнят дадената дума

Всеки член от сговорливия и работлив колектив на ТПК „Метал“ във Велико Търново се стреми да произведе повече и по-качествена продукция в чест на 25-годишния юбилей на Свободата.

На едно от челините места в сърезованието са работниците от лезарския отдел. Под ръководство на Димитър Ангелов предавателните отливки за необходимите детайли се подготвят и предават навреме. На тяхното трудолюбие и на високото им съзнание по време на работа се дължи преизпълнението на нормите.

Имена, имена. Когато човек ги слуша, разбира, че в кооперацията всеки работи с амбицията да допринесе повече за изпълнение на дадената дума от колектива в чест на четвъртвековния юбилей на Свободата. Тя е твърда като металните — да изпълни годишния план 45 дни предсрочно и да осигури за нуждите на народното стопанство надпланова продукция за близо 300 000 лева.

Ал. Бъчваров

Областно пристанищно управление - Варна

СЪОБЩАВА

на всички интересувани се, че ПРИЕМА на работа:

1. Работници-преносвачи по товарене и разтоварване на корабите при средна заработка на месец — 150 лева.
2. Автомонтьори VII и VIII разред.
3. Крановници на автокранове и ел. кранове.
4. Шофьори на специални автомобили.
5. Ел. монтьори от IV до VIII разред.

6. Шл. монтьори VII и VIII разред.

7. Шлайфисти VII и VIII разред.

8. Стругари VII и VIII разред.

9. Талимани — жени със средно образование.

Автомонтьорите, шлайфистите и талимани те да имат варненско жителство. На останалите кандидати се подсигурява временно жилище. Има подсигурено обществено за бекляр и евтина и качествена храна в стола.

Кандидатите да носят със себе си паспорт, трудова книжка и военно-отчетна книжка. Справки: в „Личен състав“ на пристанището, телефон 27—21, вътрешни 248 и 277.

2—2

ПРОДАВАМ „АВО-ТУРИСТ“, Драгижево, Стефан Русев Пулзаров.

ДДЗ „ДИМИТЪР БЛАГОВЕ“ —ВЕЛИКО ТЪРНОВО ПРИЕМА

по щета на завода ограничен брой манипулатори мъже и жени

Справка: „Личен състав“, телефон 24—18, Велико Търново.

ДПЗХ „ТРИФОН САРАЛИЕВ“ —ВЕЛИКО ТЪРНОВО ТЪРСИ

електротехници — IV — VII разред — 2
майстор готвач — 1
Постъпване веднага.
Справка: „Личен състав“.

2—1

ПРОДАВАМ „ЯВА-ЗЕТКА“, нова. Самоводене, Георги Йорданов Симеонов.

Строително промишлено предприятие —Горна Оряховица ТЪРСИ

двама счетоводители с висше икономическо образование и един счетоводител със средно икономическо образование.

Заплата съгласно щатна таблица № 3.

Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“, телефон 42—17.

3—1

ДАП—КЛОН ГОРНА ОРЯХОВИЦА ТЪРСИ

товарачи на камиони.

Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“.

3—1

ВЕЯТ СЕ ЗНАМЕНАТА НА ТРЕТАТА РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА ФИЗКУЛТУРНИЯТ ПРАЗНИК

(Продължение от 1 стр.)

комунист от Велико Търново Иван Павлов, балкански шампион на хвърляне копие за 1967 г. Много радост ни носеха и известията за успехите на борците от Горна Оряховица, долитали от Франция и далечна Куба. Те, потопите на Дан Колов и Никола Петров, достойно воюват за престола на Окръжия и Родина. Сред тях е четвъртият на световното първенство в Толедо от 1966 година Иван Шавов, който е първи в категорията си в България за 1967 година, вицешампионът Ламбо Димитров, най-добрият юноша в тежка категория Димитър Неков и други.

Множат успехите си и гимнастиките. Ето две от тях. Само няколко часа преди започване на тържествения физкултурен марш, който сега крачи отляво на знамето, майсторката на спорта Стоянка Недялкова, бе изправена на крака зрителите в ДНА, където завършваха републиканското първенство по художествена гимнастика на спортните школи. Защото за четвърти път бе покрила майсторската норма и категорично застана на най-високото стъпало на почетната стълбица. А другата? И тя ни донесе много, много радост. Грета Ганчева отново се окичи с шампионска титла в първи разред. Тя е достойна асистентка и шампионката на II разред в спортната гимнастика Маргарита Субашева.

И гимнастиките от Велико Търново имат свой дял в празничния рапорт — чедни места на Св. Недялкова, Г. Попов и А. Николакиев на общоучебните състезания в Плевен през 1968 год. От всичко 40 медала седемнадесет бяха донесени в древния град.

В много още спортни дисциплини състезатели с емблемата на Великотърновски окръг достигнаха до най-високо признание. В строителните редици на физкултурната колона бяха и хандбалистките на „Етър“ заели първо място във втора „А“ републиканска група, и майсторката на спорта по стрелба М. Мамнинова, рекордьорка в стандарт 3x20 за девойки, и състезателът по конен спорт Илия Кабанянов, представил се много добре на международни състезания в ГДР...

Под звъните на маршови песни участниците в манифестацията достигнаха до стадиона. Тук започна тържественият марш. Огромнен плакат с емблемата на древния Търновград сякаш въвеждаше в богатата история на физкултурното движение в окръга през близо 24-годишния свободен живот...

На централната трибуна бяха заели места партийни и обществени ръководители. Сред тях бяха първият секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, секретарите на комитета Димитър Стоянов, Данка Иванова и Никола Кутев, заместник-председателят на Централния съвет на БСФС Стефан Габровски. Над 20 000 великотърновчани приветстваха празничния марш на участниците в празника. Към тях се обърна и председателят на Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров. От името на Окръжния комитет на БКП, на Окръжния на-

роден съвет, Окръжния и Градския комитет по спартакиадата той поздравява спортистите и спортистите от окръга за постигнатите успехи в републикански и международни състезания. Той подчерта, че през втория етап на спартакиадата в окръга са излъчени 90 000 участници — с 10 000 повече от 1966 година, за служба за което имат градските и общинските организационни комитети по спартакиадата във Велико Търново, Г. Оряховица, Свищов, Павликени и др.

Игриви звъни възвестиха началото на централното събитие в празничната програма. Сини воалки, направлявани умело от стотици ръце се спускаха надолу, за да потече легендарната Янтра, която шуми и разказва чудни легенди за славната история на древния Търновград. За да стане ясен свидетел и на този затрогващ спектакъл — масовата гимнастическа композиция „Велико Търново с поглед към вековете“...

Близо три хиляди ученици от Велико Търново, Горна Оряховица и Лясковец участвуват в упражнението — на терена и като „фон“ на южния скат на стадиона. Символ на велико минало, настояще и бъдеще на гъвкав, любив, прекрасен народ. Това е най-краткото съдържание на композицията, предадено от нейните създатели — специалистите по физкултура Георги Шопов, Ангелина Иванова, Никола Гостилев, Иван Бакалов, Стефан Върбанов.

Редът се картири — близки, свидни за всяко българско сърце. Ето въстанието на Асеневци. Огъхърлено е византийското робство. Ражда се Втората българска държава. Ново престрояване: укрепва младата държава, сетне от ново борба с поробители за възстановяване веригите на османското иго, сменя на особобителните руски богатири... Забавля се и укнепа работническо движение в България. Дядо Благоев създава работническата партия. „Атен мак“ звучи не само в мелодията (музиката за композицията е специално написана от Ивлин Данчев), той „оживява“ на терена — родила се е Първата социалистическа сборка, във Велико Търново е излязъл първият социалистически вестник „Работник“...

Девети септември 1944 година. Ликва народът, съксял веригите и на фашистката тирания. Телата изписват цифрата 25, символ на героичното четвъртостолетие на свободата. На специална пирамида „оживява“ Балдуиновата кула. Тържествено звучат акордите на песента „Слава на нашата Партия“, заключителен апофеоз на гимнастическата композиция.

Бурни аплодисменти залитат стадиона. Великотърновчани поздравяват участниците, създателите на спектакъла, както и тях, които работиха упорито, за да се подготвят детайлите на този жив разказ за славния Търновград.

Започнаха специалните стартове на изтъкнати спортисти от окръга. На 100 м гладко бягане за девойки първа финишира Св. Златева (ГО) с време 12.7 секунди, в същата дисциплина за юноши се наложи И. Русев (ВТ) с 11.5 секунди. Богата продукция изнесоха възпитаниците на отделенията по спортна и художествена гимнастика на спортната школа във Велико Търново. В

състезанията на конкур-ипик, за пръв път на великотърновския стадион, спечелиха заслужени олимпийски медали от представителния окръжен отбор по конен спорт с треньор Криванков.

В тихата майска привечер от шумява големият празник. Различна е още една страница от славния спортен летопис на Великотърновски окръг...

Но това е финалът. Празникът бе започнал преди три дни. Богата бе спортно-състезателната програма. В центъра безспорно бе

РЕПУБЛИКАНСКОТО ПЪРВЕНСТВО НА СПОРТНИТЕ ШКОЛИ ПО ХУДОЖЕСТВЕНА ГИМНАСТИКА.

Всъщност през трите празнични дни във Велико Търново се състоя и още едно републиканско първенство в тази дисциплина — на отборите на пионерските домове от цялата страна. Те откриха трите големи дни на художествената гимнастика и сякаш дадоха тон за хубавото, за творческата равностметка. Защото еднородна е оценката на специалистите, че състезанията във Велико Търново бележат връх в досегашната история на съвременното на най-младите гимнастички. С хубави съчетания във волната програма възпитаниците на Двореца на пионерите (СФ) станаха републикански първенци.

За нас по-голям интерес представляваше първенството на спортните школи. И по-специално участието на великотърновските гимнастички, подготвени от треньорката Ангелина Иванова. Неведнаж те са ни развали с отлични си резултати. Така бе и завчера. Третокурсничката от ВПИ „Брат Кирил и Методий“ Стоянка Недялкова покори за четвърти път майсторския разред. Тя бе поздравена и наградената от отговорната секретарка на Федерацията по гимнастика Илияна Василева, която й връчи и картата за майсторско звание. Недялкова зае първото място в най-трудния разред — за майсторки на спорта, постигвайки 55.750 точки, следвана от З. Стоянова (Кн), Ел. Мерджанова (Пд) и Д. Илиева (Вн).

И в първи разред зрителите, изпълнили салона на ДНА, бурно аплодираха победителката — това бе нашата Грета Ганчева, чийто съчетание без уред получи еднородно най-висока оценка. С 47.616 точки Грета е първа пред Д. Каталева (Вн), Л. Петрова (Кн). Втората наша надежда Ася Кършева също се представи много добре, но фатална грешка при съчетанието с обръчи я лиши от призово място и тя се класира четвърта с 46.516 точки.

В тази група истинско удовлетворение бе да се наблюдава играта на Гр. Ганчева и Л. Петрова — две рядко талантирани състезателки и двете включени в националния младежки отбор, току-що завърнали се от международна среща в Съветския съюз.

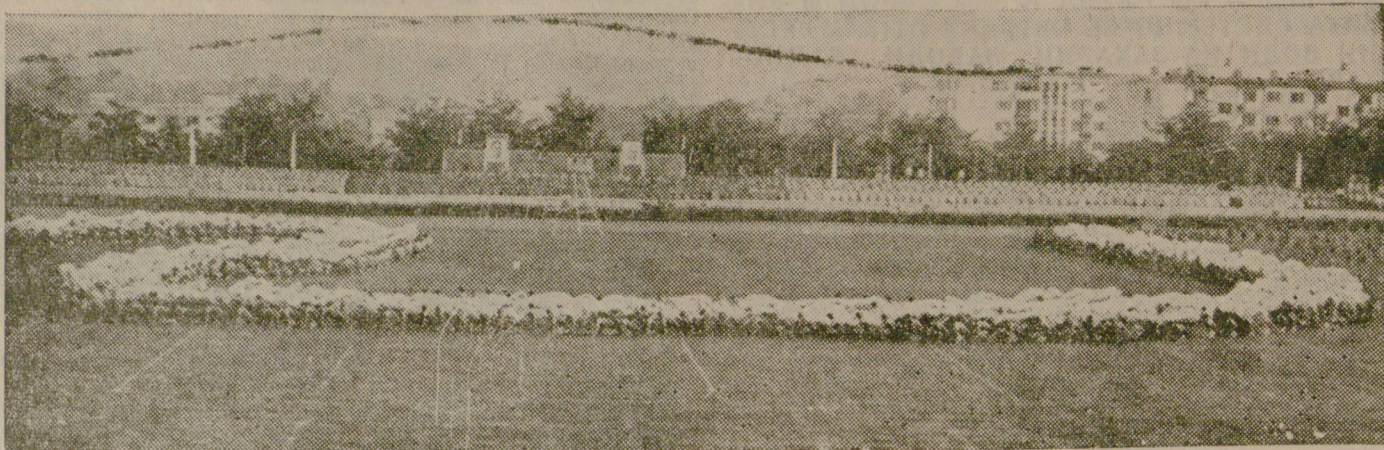
В другите разреди — III и II — нашите състезателки не бяха. Третокурсничките ни са все още твърде малки и те първа ще се устремяват към по-значителни постижения. Те се наредиха на шесто място със 104.70 точки (при 112.10 т. на първенците — СШ при ЦДНА в София). Също на шесто място са великотърновчанки и във II разред — те имат 142.20 точки, а победителките — СШ от Варна, завършиха със 148.50.

Трябва да отбележим заслуженото на гимнастиките от Варна — те се представиха равномерно във всички разреди, предизвикаха възхищение с чудното си съчетание по мотиви на „Песен за Черно море“ и... станаха безспорни първенци в комплексното класиране със значителна преднина в точките. Варненки имат 597.181 точки, а вторите — гимнастичките от Кюстендил — 474.140 т. Отборите на СШ във Велико Търново заеха трето място с 467.532 точки, следвани от Физкултурен техникум и СШ в Пловдив, СШ в Шумен и школата при ЦДНА в София.

НА ОГНЕВАТА ЛИНИЯ — ВИСОКИ ПОСТИЖЕНИЯ

И стрелците от представителния окръжен отбор писаха имена си към наситения с радостни факти празничен рапорт на спортистите. В окръжното първенство за първоазредници, кандидат-майстори и майстори на спорта стартираха петнадесет изтъкнати стрелци. Сред тях се откроя Н. Левев, който с малокалибривен пистолет в упражнението 15 плюс 60 сбърза 543 точки. А това е с три точки над майсторския норматив. Добър е резултатът и на заелия второ място брат на Левев — Г. Левев, който има 524 точки, следван от Н. Мамнинов с 514 т. и др. В упражнението 3 по 20 за мъже първото място извоюва Б. Боянов с 528 точки. След него е Б. Петков с 525, Ил. Фердинандов с 520 точки.

Отличен резултат даде и Мария Кирилова в стандарта 5

Участниците в масовото упражнение с телата си изобразяват р. Янтра — свидетелка на кърватата и героична история на българския род.

Многочислен е публиката. Интересът и на младите, и на старите е голям.

плюс 30 с пистолет — тя има 281 точки (от 300 възможни) и е на първо място, пред следващата С. Йорданова, която сбърза 256 точки. Наистина добър атестат за напредъка на жените в този „мъжествен“ спорт. Това показа и Бисерка Андреева, която в упражнението 3x20 с малокалибривна пушка (жени) записа още един прекрасен резултат — 542 точки, който е с 12 точки над кандидат-майсторската норма!

ПЪРВИ СТАРТ ЗА КУПИТЕ НА ОКРЪЖНИА ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ.

Той бе даден на площад „Девети септември“ във Велико Търново. В това първо по рода си състезание по туристическо ориентирание стартираха над 70 състезатели от 35 отбора на великотърновските пионери и комсомолци, трябва да премерят не само физически сили и умение. Маршрутът на състезанието бе свързан с исторически паметници на старата столица. От туристите се искаше не само да ги

посетят, да донесат подпечатаната състезателната си карта от съответните контролни постове. На финала започваше една крайно интересна викторина, изискваща от младите жители на древния Търновград да отговорят на основни въпроси, свързани с неговата славна история. „В коя година се е състояла битката при Клокотница?“, „Когато Ивайло е влязъл във Велико Търново?“, „На коя дата се свика Първата социалистическа сборка?“. Следват нови интересни въпроси: за рождената дата на ДПО „Септември“, за създаването на първия марксистически кръжок в града, за историята на РМС...

И в зависимост от отговора състезателите получават точки, които се оказваха решителни за крайното класиране. При пионерските победители са В. Генова и Г. Ралева от у-ще „Д. Благоев“ с 41 нак. точки, следвани от М. Димитрова и А. Василева от същото училище с 46 т. и Н. Овчарова и М. Халваджиева от у-ще „П. Р. Славейков“ с 48 т. При момчетата и трите първи места заеха двойки на у-ще „Д. Благоев“ — А. Николов и К. Мезев с 50 т., Г. Колев и Д. Данчев с 50.30 и Ст. Димитров и В. Типографов с 55 т. От девойките първи завършиха Я. Тодорова и Р. Вълева от II гимназия с 47 т., втори — С. Йорданова и И. Генова от Икономически техникум с 67, а трети — съучениците им Ст. Йорданова и З. Зафирова със 72 нак. т. Първи сред юношеските отбори са Л. Кожухаров и В. Тошев от II гимназия с 57 т.

Директорът на Окръжния исторически музей Христо Нурков приветства туристите и връчи купите на комплексните първенци — пионерските отбори на училище „Д. Благоев“ и средношколците от Втора гимназия.

Състезания, състезания, състезания... По хандбал, бейзбол, баскетбол, лека атлетика, изкачвания на алпистите по отвесните скали над Янтра в местността Устието. Може ли да се изброят всички? Да се разкаже за богатата празнична спортна програма, достоен, внушителен фон на стремителния път на физкултурното движение в окръга, отправило се на шурм към подстъпите на високото спортно майсторство.

Александър ТОШЕВ

НАШИТЕ ОТБОРИ В СЕВЕРНА „Б“ РФ

„ЛОКОМОТИВ“ ГО — „ЛЕВСКИ“ ЛОМ — 2:0; „ЛЕВСКИ“ ЛЯСК. — „ЛОКОМОТИВ“ РУСЕ — 1:1; „АКАДЕМИК“ СВИШОВ — „ДУНАВ“ РУСЕ — 2:1; „КЪРПАЧЕВ“ — ЛОВЕЧ — „ЕТЪР“ — В. ТЪРНОВО — 3:0.

Светкавич, гръм, буря и порен дъжд се развихриха един час преди мача на „Локомотив“ — Горна Оряховица и „Левски“ — Лом. Това оба че не попречи на най-верните почитатели на горнооряховските футбол-листи да се съберат на стадиона. През първите 45 минути „Локомотив“ показа една от най-хубавите си игри напоследък. Всички състезатели синхронизираха своите действия — непрекъснато движение, пробив, бърза мисъл. Всичко това обвърха и принудиха домакините да пропускат. Големите моменти да влизат, но пропуските на локомотивци при все това бяха повече от досадни.

Стигна се до 40-та щастлива минута, когато Костов (Жк-2) оправда присъствието си на едно меле пред вратата на гостите. И тогава...

След почивката „Левски“ потърси своето, но явно то не бе по силите на статичните му състезатели. Жалко, че в този час Василев (Жк-7) се контузи и докрая бе неупотребен. Първата загуба първоначално си облича може би от умората или от малкото удовлетворение от първото полувреме. Едва в 59 минута Божидар (Жк-9) се втурна с топката към домакините вратата и в намеренията си бе облекчен от Димитров (Жк-3), който в стремежа си да изчисти, постигна несполучлив атак.

Ал. Чантаров

Цяло първо полувреме лясковските футболсти не можаха да канализират играта си срещу гостуващите „Локомотив“ — Русе. Големите изобилие на брак в играта на домакините позволи на русенци да очертаят и атакват развигънато на нещата.

Почивката оказа своето благотворно влияние и през втората част видяхме един амбициозен за победа „Левски“. Още в началото Карагьозов (Жк-8) бе съборен пред наказателното поле. Стателов (Жк-10) технично превърна топката и отвори резултата — 1:0. Русенци имаха какво да загубят повече. Чрез отличните Стоянов (Жк-7), Георгиев (Жк-9) те все по-често застрашаваха вратата на Маринов. В 60 минута Методиев (Жк-14) изпревари лясковския вратар при една висока топка с глава и изпрати в мрежата. Докрая отличният Стоянов (Жк-7) почти редовно по един и същи начин надиграваше своя пазач Георгиев (Жк-4), създаваха реална опасност, но гол не постигна.

А. Петров

Продължил дъжд, който започна само 15 минути преди срещата на „Академик“ Свищов с бъдещия член на „А“ РФГ — „Дунав“. Русе, не попречи нито на състезателите, нито на многолюдната публика. Всяка победа радва, но когато тя е над водача на групата радостта е двойна. С показаното на терена „Академик“ потвърди добрата си класа с комбинация от атака към двете врати и пропуснати голове. Понякога първото полувреме завърши с нулев резултат.

С неотдавнашно темпо играта продължи и през вторите 45 минути. Тежният терен изискваше още по-голямо мъжество от състезателите. В 64 минута при една контраатака на „Дунав“ по левия фланг бързият Ма-

ринов (Дж-7) центрира отлична топка на Йорданов-П (Дж-11). Последният би от движение и откри резултата — 1:0 за „Дунав“. Този гол бе сигнал за още по-бурни атаки на студентите. В 79 минута при подаване от Разсолков (Ак-10) на Дончев (Ак-6) топката се спря в мрежата на „Дунав“. Нестихнала радостта от изравнителния гол и в 81 минута Дяков (Ак-9) умело се освободи от отбраната на гостите и отбеляза втория гол.

Този мъжествен, но коректен двубой, ръководен от съдийската тройка от София с главен съдия Ал. Гайдаров, завърши с победа за студентите.

П. Кирилов

Отдавна етърци не бяха играли така безотговорно — сподели предствител на вестника водачът на отбора за срещата му с „Хр. Кърпачев“ в Ловеч Дж. Чаушев. Те се оказаха напълно неподготвени за силния нападнат натиск на домакините, които явно търсеха равенство за тежкото поражение с 3:0 през есента във Велико Търново. Само в първите 15 минути срещу етърци бяха изпълнени 7 углови удари — израз на пълната безпомощност на отбраната. Превеса се навиши грешки, домакините владееха терена с безапелационна борба за всяка първа топка.

И все пак до почивката преднина на ловчанци бе само един гол. От дузпа резултатът нарасна на 2:0, а нов пропуск на защитниците Целия и Попов доведе до трети гол. В тон със слабата игра в защита бяха и нападателите на „Етър“, които про играха създалите се три-четири изгодни голове положения.

Продължаващата слаба серия на великотърновските футболсти можа да доведе съвсем несправедливо усложнения с оглед положението на долния етаж на таблицата за временното класиране...

А. Георгиев

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

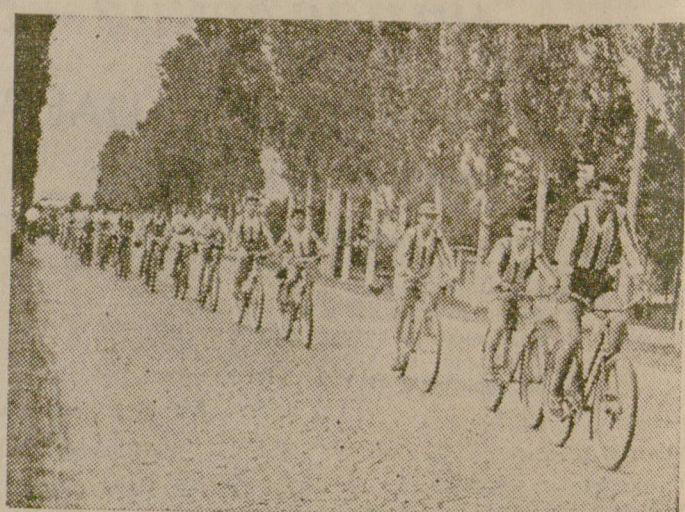
РЕЗУЛТАТИ:

„Левски“ — Ляск — „Локомотив“ Рс 1:1; Чарлафон-Орлов — „Войвод“ 1:0; „Академик“ Св — „Дунав“ 2:1; „Спартак“ Вн — „Доростол“ 3:1; „Локомотив“ Пл — „Сеп. слава“ 4:1; „Локомотив“ ГО — „Левски“ Лом 2:0; „Кърпачев“ — „Етър“ 3:0; „Септември“ — „Бенковски“ 0:0; „Светкавич“ — „Волов“ 1:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Дунав	60:18	47
2. Спартак Вн	40:26	36
3. Академик Св	38:23	35
4. Кърпачев	44:37	32
5. ЧО Гб	38:33	31
6. Сеп. слава	32:25	31
7. Етър	32:28	30
8. Септември	34:33	29
9. Левски Ляск	29:33	29
10. Бенковски	39:37	26
11. Волов	30:32	26
12. Доростол	30:37	26
13. Локомотив ГО	18:24	25
14. Светкавич	35:42	25
15. Войвода	32:40	25
16. Локомотив Рс	27:47	24
17. Локомотив Пл	32:44	23
18. Левски Лом	25:47	22

За прослава на хайдутството

На 21 май туристическа кологрупа от 24 пионери от Основното училище в с. Раданово с ръководител П. Моллов се включи в републиканския колопоход за прослава на хайдутството. Тя премина по бойния път на Тано Стоянов — Войводата от село Дунавен, Синистренско, до местността Керчава край град Попово, където участва в местните тържества и съборно-празнична с български народни и възрожденски песни.

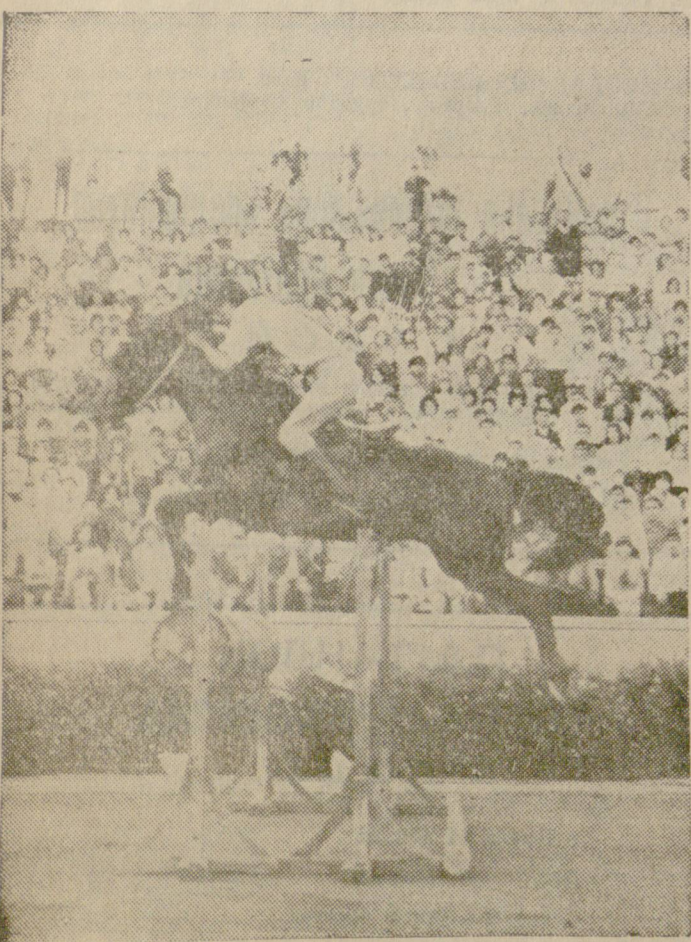
При изпълнение на задачите участниците в похода отбелязаха заслужава

почит на Панайот Хитов, като посетиха паметника, където е сплязала четата му през 1876 година и се спряха на други исторически обекти и социалистически строежи.

Ръководството на похода отчете отличното представяне на великотърновската група, която показа съзнателна дисциплина и умение да разпределя силите и енергията си.

На 26 май групата се завърна в родното си село, където беше сърдечно посрещната.

К. Държав

С оживление и възторг се посреща всеки състезател от сборния окръжен отбор по конен спорт.